

8 Přílohy

Příloha 1 – Fotografie Josefa Myslimíra Ludvíka, reprodukce olejomalby
(Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, fond Božena Němcová, č. přír.
30/62, originál malby v majetku Muzea Boženy Němcové)

Příloha 2 – Rodný statek J. M. Ludvíka, dům č. p. 4 Dolany
(fotografie autorky)

Příloha 3 – Pamětní deska na rodném domě J. M. Ludvíka v Dolanech (fotografie autorky)

Příloha 4 – Kostel sv. Vavřince v Náchodě (fotografie autorky)

Příloha 5 – Kostel Panny Marie Sedmiradostné v Malých Svatoňovicích
(*Malé Svatoňovice - kostel sv. Panny Marie Sedmiradostné*, Turistika,
<https://www.turistika.cz/mista/male-svatonovice-kostel-sv-panny-marie-sedmiradostne/detail>

(9. 7. 2024))

Příloha 6 – Kostel sv. Jana Nepomuckého ve Studnici
(fotografie autorky)

Příloha 7 – Dnešní obecní úřad ve Studnici, který býval farou, ve které žil J. M. Ludvík
(fotografie autorky)

Příloha 8 – Pamětní deska na zídce u obecního úřadu ve Studnici (fotografie autorky)

Příloha 9 – Kostel Navštívení Panny Marie na Boušíně (fotografie autorky)

Příloha 10 – Fara na Boušíně, která byla bydlištěm J. M. Ludvíka
(fotografie autorky)

Příloha 11 – Kostel Nanebevzetí Panny Marie v České Skalici
(fotografie autorky)

Příloha 12 – Fara v České Skalici (tzv. Malá fara), která byla bydlištěm J. M. Ludvíka
(fotografie autorky)

Příloha 13 – Pamětní deska umístěná na faře v České Skalici (fotografie autorky)

Ku gménováním

Josefowi M. Ludvíkovi v Magd. Dobromily Rettigové, paní radové v Rychnově.

1. Parních kujítrů nazývali,
Myslímjru gich podali,
Potom tauží sróce mé:

Mrazí wár tuhý zem zakryvá,
Pod sněhem ve třevo objra
Kujítr milované své.

2. Pomněnký twé zasvěcené,
Tyt graa gúte zasvěcené,
Fialinku krége led,

Městavinký zem přikryvá
A wčelíčka třece objra
Mléčné hubě sladký med.

3) Kujíček. zakládá na kopce sachet:
mým cestičky wčelal jsem tam také
dřeváku světnou na spůsob kujíčku.

4) Poslala mi w swátku pěkné vyšíty
kujíček, plný kujítr.

3. Na kopečku u Dáchova
Kujíček 3 Ti kujítr nedá
Kui malau rúžinku.

5) Svez, kde mám rúže vyší
Abych mahlá wénee wší
Tobě, drabý Pepínku.

4. Me swět gest klamu plný
Mněnj se co moříské wlny.

Bratr bratra ošidj,
Ošidj se kwětinami
Za pravé idem wyjswany: 7)
Wšak to žádny newidj.

5. Přijmij přání sróce mého
Kujítr kujítr wyšíteho,

Přijmij swánu mi zachowej
Přijmij Myslímjru drabý

Přijmij moje: Žiwot blahý
Bůh náš dobrý wšdy Ti vej.

Práno v Rychnově dne 10^{ého} března 1825.

Příloha 16 – Opis dopisu z roku 1825 od Magdaleny Dobromily Rettigové adresovaný a přeepsaný Josefem Myslimírem Ludvíkem (LA PNP, f. Josef Myslimír Ludvík)

v Olomouci 9. Října 1839

Drahocenný příteli!

Čauho jít na darmo vaše proznamenání všech jmen
na Nachodě - neb jiných věcí, o nichž Vám se již
dovzděl. ležebno bylo - očekávám. Uvěřte to
můj! Neb já, sva nyní paure k cestování a roz-
lovení ustanoven, snadno někde pravení se
přijím, kleničky i vau proslaviti - neb ten as
ten něco vypracovati mohli. -

Ouon Rakoslav Magny, jak pozovými -
z Dofka do Moravy jítel, kter se již
v. 1299. udává; odtudž snad lepru do Čech
se přestěhoval. - O jeho synech Hrozovi
a Měrcabovi toto Vám proznamenat musím
že Vám Pálavský chybne; Nacherat de Booda.

repsel; já čtu v originálu Nacherat de
Booda - a čau jítel. Mám jižte
známý zbrněný hrad blízko Gřivna. -

Kdyžpak jáni z Dubu se na Nachod dostali?
Ja nacházím že před rokem 1348. otec arabitka
je Arnolta to ovoj měl, a ze s jáni z Dubu
ja Zardubice proměnil. - Ten liston - nemáte
ho - nebo Vám jítel. -

Na moravě jáni z Nachoda již obolo 1293. v
listech se uvádí. -

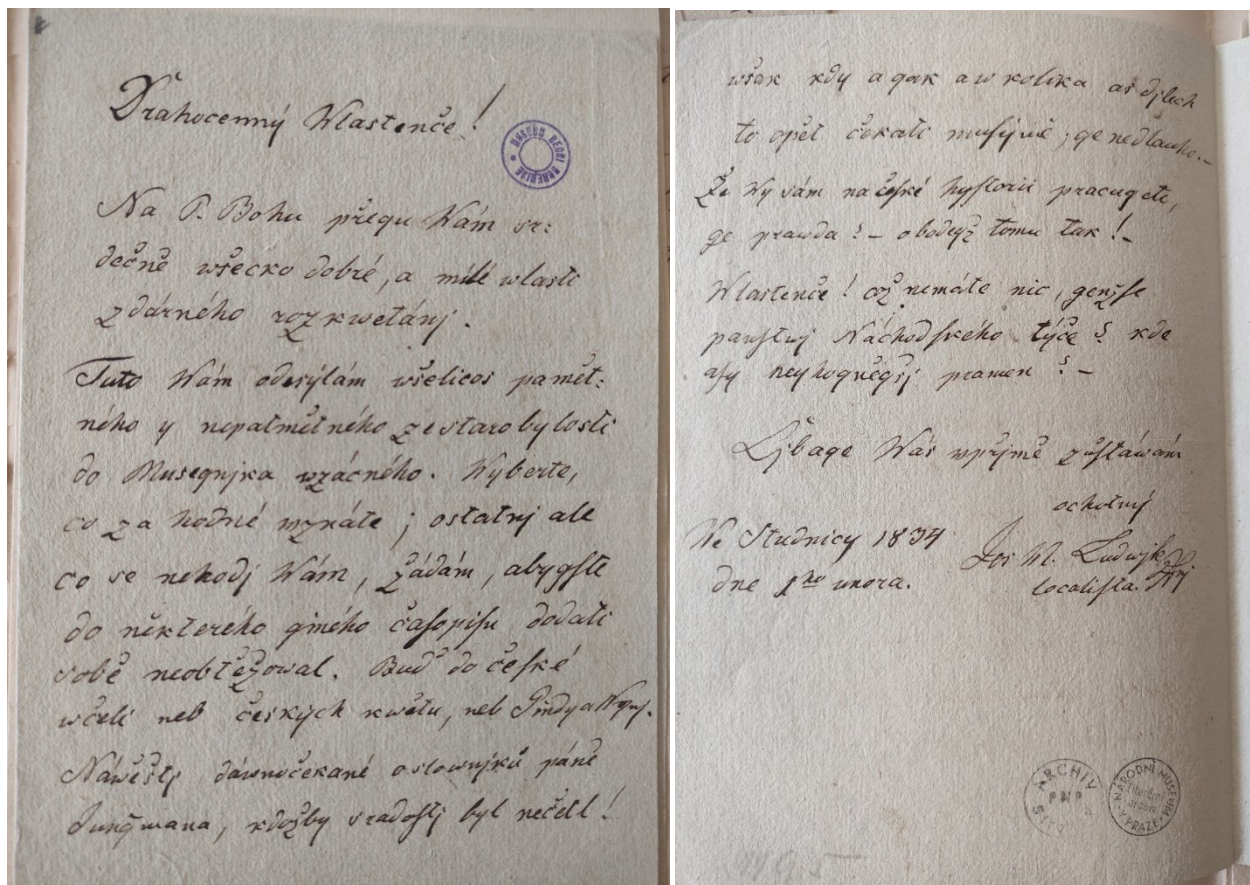
Proznamenat jsem již všelicy pro vás, co
mým čtení více obdržel. Jsem mi co
nejdříve tenou díroum in Nachod se zastřel
abych se dále jítel. -

Litování posanice račke D. Rogkovi
odělati. - Až na shledaním budete s Bohem
a přijímá jsem nejmeněm čítel. a jítel.
Bočekovi

D. Ludvíkovi bude se čau jítel pro
jsemu " máte. Jítel. a jítel. a jítel.
arograj. -

rapidifimé čítel!

Příloha 18 – Dopis z roku 1839 od Antonína Bočka adresovaný J. M. Ludvíkovi
(LA PNP, f. Ludvík)

Příloha 21 – Dopis z 1. února 1834 od J. M. Ludvíka adresovaný Františku Palackému
(LA PNP, f. Palacký)

Slavnostní Perle!

Rok 1848 zastavil se mnoho v lebanal,
a zamkl ve svém nastupci 1849 mnohá
pokravním. Spívali jsme pravitavé cítě, při
Hovornu Jana Kálalice a nyní smutně pod
lipou zastánu Dubent, s něhž hád na nas
jazykem povykatu. — Stoma alen: Blaze neali
ilaste, hru. — srit zhabednen vojaky, čelůky,
špieli.

Nechad sa platem, ale had se pialoy.

Máva slavnostní Perle!

1851

Je nám lichím v letech této cizí český vypravale,
tet nasi radovle, nasi — schoubou.

Druhdy jste nám tuším slibil ciny Coex diplom=
vypravale: tet prace ven přisachující, a potach=
negarimale.

Topografie českua, starou, asi do 16 století sahující, tet
lajzebně obdenarame.

"Archiv český" opit v penzaci vane rádivychem spalilic;
alespori poslední del poslední vyplnicny svazkem.

Pojduam obirne, uplne v provlani, zastabeni a přisachování i
govnovane miest v českých — staba v Muscoviu — poit the ty
poučab. vřebt hore članky v mas. vřby cena potřiz.

An v Muscoviu psakravne, vysloučický članku tyva, nakypaloy, možna
vypravale čarovyj pane vyčičický opivakau slabylyk utalote.

Povysvětleni staré mlyj polni a ciny penzi penzi nas vřebne.
to vřebt v uplne nas čiti vřebti.

Počítal by jite mae vřebne nám slavní opivakau Kuchebeska, vřebti.

Čas vřebti: jako před 20 roky pial, jem sám čtyy
nilyy a čtyy oči, pralbyet. Sám nyní dypymate vřeb
oči a rukau voličej, a ktemu přednucem českého =
ubohého kralovstvi duchody = berne. ---

Ne vřebti sábnosti Vasuvstěn

Ne Skalici nad Upava 1851.

šitel a čitel
Nyslinovský
pens. Janě Břunimovský

Příloha 25 – Dopis z roku 1851 od J. M. Ludvíka adresovaný Františku Palackému (LA PNP, f. Palacký)

Drahocenný Mastenec!

Je nám nás s třepu aděplom,
činite o tym de znanyj světa.

Hobovity badame lapt nuž slachotnyj
a pravny mastenec, ne subql roz-
křičenij. Neujm 12. čali gij sp.

Paucj gaha biografii namj pro
němccy čeprij Mufegij zastlat,
ale hadla se to vřebiti.

Sobogypovt flarj it muchau mi zpufo
bili radofy y známofy. Vřebniš par
pov co staro by tetu v č. mufegijka,
nad č. haim.

O Kachodfácim gausfaj nagele pro me
č. haimj pravun? vrad a haimičepjch —
č. haimj vřebti znamunam se ve vřebti vřebti
a haimj gijda a haimj

Mufegijka

Mladí čta spisy staré české tak gar je v pú:
návřebti vřebti vřebti: vřebt myslim, že:
by se gaim na gajich púvřebti nevřebti žito,
křičly gijch opivakau neb do třepu vypravale
cyza v nich flava neprava a zbyčična vřebti
čeprijni flavy vyměryli a vypravale, křičly se
to flava no a by vřebti nej spijfju činite necha,
an takova zbyčična cyza flava púce gen
čeprij ncho vřebti nej gajry vřebti, a mnohij
nemněly se do meryčij, že púvřebti ani púvřebti
dabrych slov neměla. Tak v mus. č. haim. č. haim.
II. 4 vřebti 77 ve vřebti vřebti o vřebti č. haim. z vřebti
vřebti vřebti vřebti vřebti.

z vřebti vřebti vřebti vřebti. — vřebti vřebti = vřebti vřebti
křičti vřebti = vřebti vřebti. — vřebti vřebti = vřebti vřebti

Muchoj púvřebti vřebti vřebti vřebti vřebti,
přebti vřebti vřebti vřebti.

Příloha 26 – Dopis od J. M. Ludvíka adresovaný Františku Palackému (rok neurčen) (LA PNP, f. Palacký)

Stovítnému
Pánu a Panu
Fr. Palackému,
spisovateli Dějů českých
v Praze.

Dj. no. 21 Jan. 1855.

Stovítný Pane!

Čítám po čisté kápce z pramene první u zvěsti
jeho, a protož uchopím se k vášnosti v zřetel
následném:

Než z knihy dokazati, že Pankrác - magnus - byl
tení páne na Náchově jako syn jeho Hron? -
Hron byl ovšem lech mocný, muž sadnatý, rádce králov
vřelostný na sněmu duchovním (1287?) i světském (1297?);
později vášnivý ochránce Čechův proti lupičům Braniborským,
a má i udavný bojovník proti Maňušům co lev; a protož
bezpochybně měl otce svého Hrona a sam příjmení Lev. - Či
snad Hron a Lev Hron byli dva: otec a syn? -
něl syny tyž Lev Hron? - Nebyl jeho synem
Ješek z Náchova, pán na Náchově? -
Jan král český kterak obdržel Náchov? - a komu
ho prodal? - či snad dal v zastavu Amošovi?

pánu na Kostiném, ete arcibiskupa, a kdy? - 1218
po porážce němcův na Bránu? - a od Krušína pání
Hojman a Lha, bratři z Dubé na Pardubice vyměnili s
Václavkem opela tónk Náchov? - a kdy? - ach,
tote otáček, dománek a lomyslů! pro nadmír pravy
Labyrinth a Babilon až do té polovice 14ého století.
a pak ve konce jeho kolem Náchova tónk Hymků z Dubé
že pro samy let není viděti stromu. - Než, pro:
můžeš - ha čas a čas - upří tu svou svou spýnka:
fii mystické vyprávě začít, má jež věku přibývá vzápem
až hrani ulpěti cvalem, a předeč bych se je rád dožít
jako židů mesiaše. - Tenovi jsou taxomci, ježti ne:
vají ježto vyprávě až ježti po bránu. A do bránu
hrany obdivné, a ovšem pak se od vás očekává že - dvanáct
pojednáni "o zachlání míst českých", za reku přehrádky
i nových.

Kačto byli té taxomci ochotnosti a tu mou tónk se
možnosti unesit, janz sětní židů
Vášnostem
přítel a ctěl
Jan
Mystický
pau. Jan

V Svaté nad Hron
Dne 14 léna 1855.

Doufali jsme že musíme vycházeti kúce v roce
čestěi anko u vědích svěřech, a bla, praví opax.
Nepropojí stavovské 1848-1849 - také opax.
aco teprve ta spása normal - vřetka čivčivčivčiv.
Ludvík

A to těch musíme knih seřívání - bujnování - křestování
s pravým vládnem místo něti, takže sotva venka se dleví,
léty jež prvé; a předeč první je svazati něti knihy rozřív,
ba ani ne umokou mnohý. Dylotly se je v Praze
světi či sboropovale, ale první - solidně s mlti knemou
souvanou či dvojistou. Avšak - biva - taky musil opit něko
před a vžty knihy ty prohledati, z čisti první seřívají jsou,
neboť tomu nyní knihovazací navýkli - nejsou. - Také
vřet, kdyby předtá o polovic laiměji knihy dovažeti
chtěla, mohly musím živa, achol. pamatny začít
předtá nám přeslany byli. Zpřekala by tím stěvaním.
Členový "kapita" něko nerychazi: žel Vášho stěvan!
Morava druhá přešela nad Dexami: - což by se nos
nestešti asi osv, aby sežly osv. předm. složit!
Hlavní dělení zoni či gruntu v českých dalo se ve druhé polovici 10ého(?)
století, a tu uložn na každý lan úrok povazity a desátou obilnou -
(avšak tento desátou byl skutečně dvakrát více) - Nynější stavky
s obilné jménovale se v 16. století dvakrát zmenšil, a na z 10ého
pansství něti v 1517 ten samý úrok a desátou janz vyne.
co tomu račte říkat? -

Príloha 27 – Dopis ze 14. ledna 1855 od J. M. Ludvíka adresovaný Františku Palackému
(LA PNP, f. Palacký)

Jar. Pospíšil.

Důstojný Pane!
Vážený příteli!

Čiňte dobročinně přemýšlejte, že na Vásno-
stín mých spisů od 1. l. n. nepova-
dnes k odpovědi přístupným. Na vše-
to mne jest očekáván, listu nebo
zasičky p. Nebeského, jenž jsem se
byl k obstarání nabídl a jemuž mi
to se slibu dáno odvrátiti měl.

Čiňte co do Vánoštiny Historie
Vánošské, potěší bych se, kdybych
k jejímu vydání přispěl, což, tudíž
Vánošinu dáme a více práci sp. s
němž spátrala spolu badateli mi,
autorka vlasti naší ne nepatrnými
práspěvkem obkácem byli. Bohu-
žel, že vydávání monografií co do
odbytní je snad ze všeho nejnevdi-
čnější, tak se ukázalo na př.
při slavnosti Historii Bratislavě
a jiných. Proč jenom s jistotou
čti je podnikati možno, a Vánoš

rozvažte, že já se v náklad uvrátiti
nemohu. Kdybyste ale na vlastní
svoje úhrady (u mne) přikročili slibi
chtěli, učinil bych Vánošiti cenu
co nejournější, abych usnadnil vý-
ši věci dopřené. Především rád by
bych, aby se nikdo 1000, ale nejvýše
500, i třeba jen 400 a méně přikro-
dali, přepočítá se již, žeby sám
Vánoš s oběma asi 200 výtisků
rozbral.

Čiňte formát výtisků, má
slovníků výtisků knih 8^{1/2} x 11^{1/2}
bude stránek na stránku, z toho
dobrého (pečetového) papíru, který
bych pro Vánoš, i papír (přímo
čítaje, ovch) takový při nákladě

400 výtisků za	10 zl. 14.
500 " " "	16 zl. 10.
1000 " " "	13 zl. 10.

Vidí se mi vložka podobnou,
že abyste se neráčil vyhled v se-
má poctem signatur, jakoby takto

Vyhlášená c. k. ministerstvem dne 14. září 1854 - jakou mají povinnost
úřadové strany čísti a rozdáti pozemkům.

Příloha 28 – Dopis ze 14. září 1854 od Jaroslava Pospíšila adresovaný J. M. Ludvíkovi
(LA PNP, f. Ludvík)

Slavutny Mlastence!
 Pyteli mily!

Především aly nám P. Bůh
 vše dobře na duši y na těle
 vštědíte ráci, přegu mysl rád
 a seděně. -

Vyděněné věné nauiny, Česko-
 slav, Slov, a jiné opisy do-
 svědčuj, gar s obzvláštní chutí
 a radostí o Slovanech history
 sbírate; a božej par jste chtěl
 nás objemau history všech Slo-
 vanů potěšit! Čde něko jiný
 se ný zalyd? -

U poslední Mlstem přegovnaný s Slava-
 nech, Slov II. str. 448: nalzám obzvlášť
 aosti, xtež žil znamenav.
 Dobry mlte dobroj i před ve obce, a z toho
 ruppuzens, prač to obnovugeti: napřisně
 v druhém řadu, str. 450: Druhl lto slavny
 voquy gothoxy. - str. 458: geždujch
 latnykav. Ml latnyk ni gž fvyg
 věice známý fnyfl a vyřnam, toly
 nástrog nebožy, xtežni dny flegně
 vřtaji do laty, rguč prábity; gar
 plotyky itz. - Týž tomu dolyi:
 bili ve v rozpačy... Radifny, žo
 fny nalyli fny pro fnyfl. Mlste-
 gnyfrit, a ty mu nny dāto nny.
 Znam z aufstny; žm nny gnyfny
 Mlste gnyfrit? -

Slava: svjřpiti a vyřnati, žd' se žo gūh
 prto pčičstlo vřvate, aly gž' gūh
 v obycy nvedl, a dobre; ale na
 straně 467: Čiž Slava dnyuli

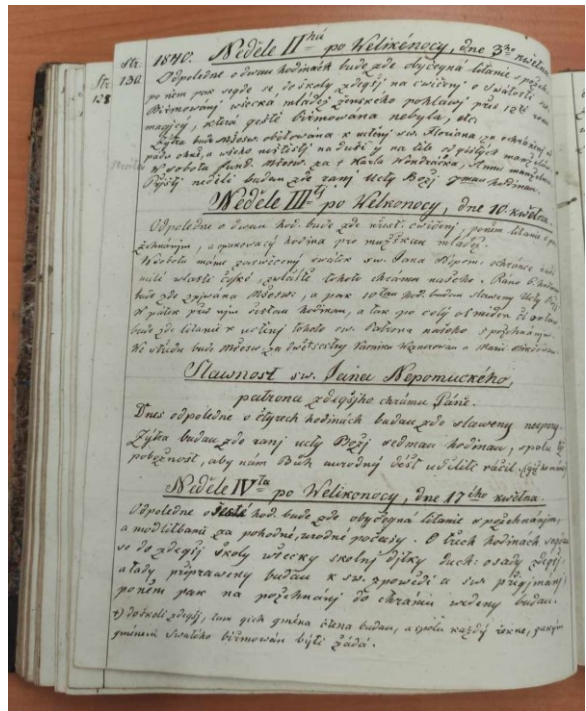
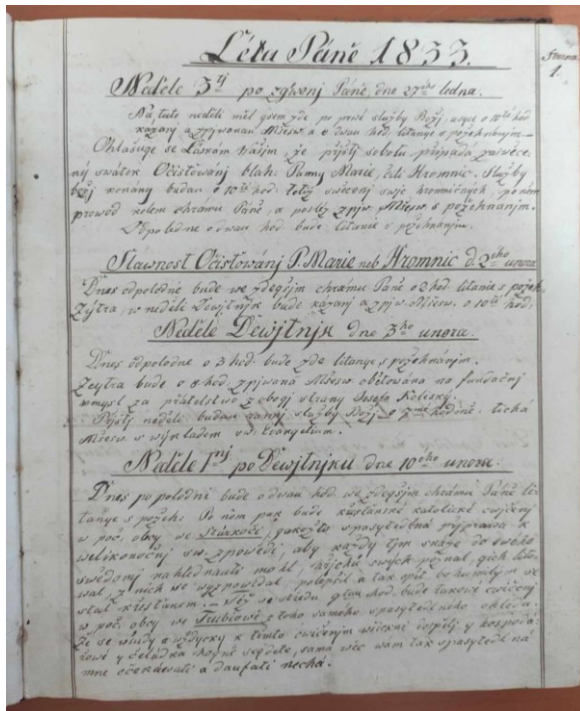
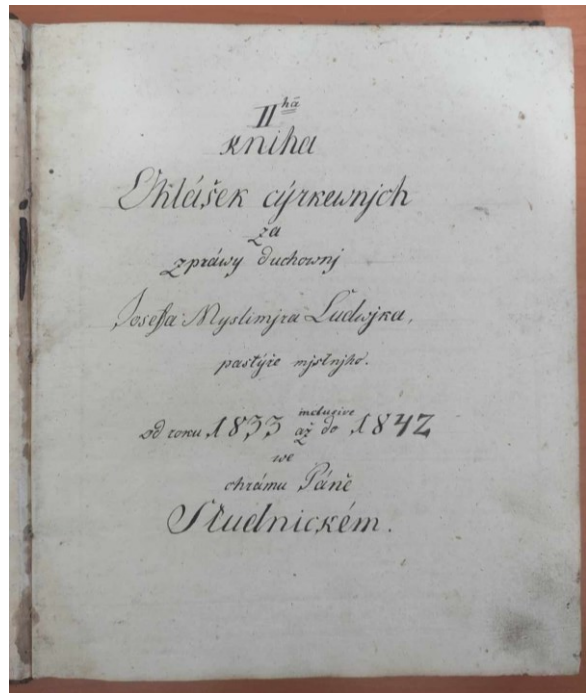
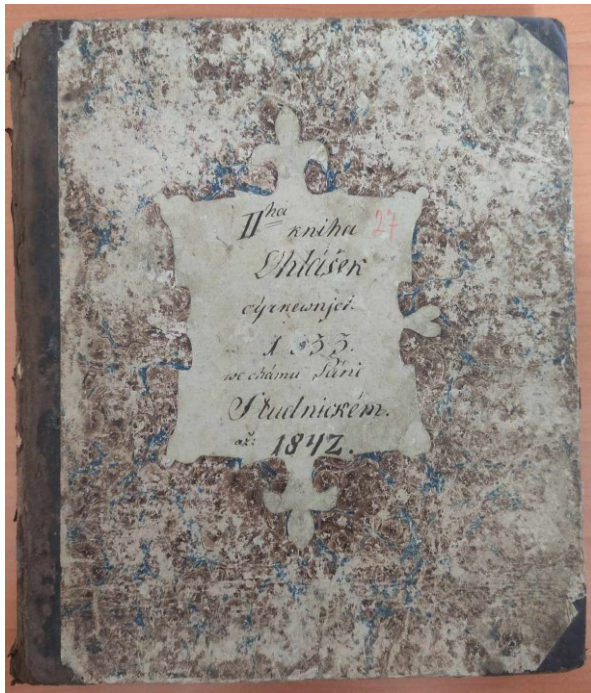
Anažiti mlce, žd' se nplyně
 ngygřčeno; nebit, hrdost porviti
 se spněliti, nny: nny nnyfny

Škatni, drachy nny! nny nny
 ty nny nny, toby fny fnyfl
 obgyg: pīte gar, čičte, vřžy
 nny nny vradosty žīte budu.

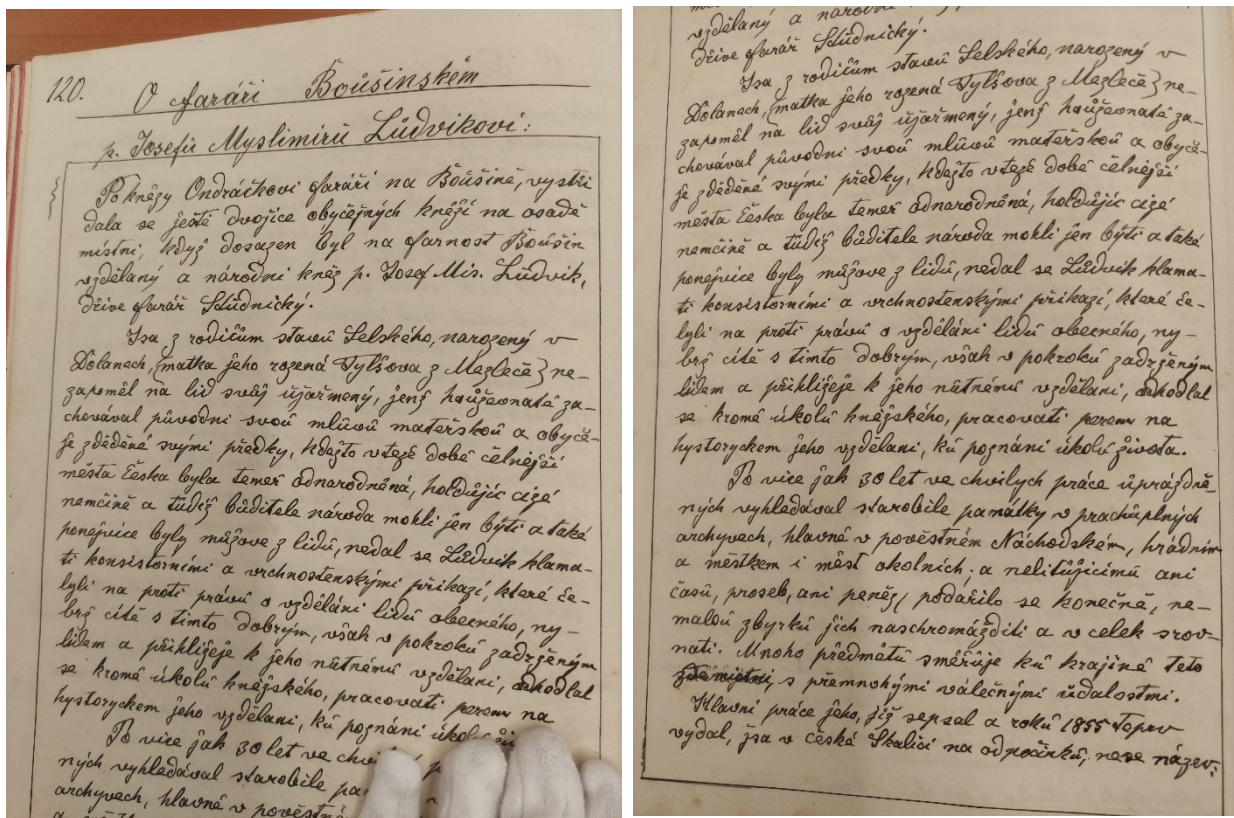
Nny aly fny fny vřčaty mlce
 nny nny nnyfny gnyfrit. nny
 fny nny Slavy, dāno žd' aly
 tomu od nny.

Žyge nny nnyfny ve nny žēnny
 nnyfny
 nnyfny a čitel
 nnyfny

Příloha 29 – Dopis od J. M. Ludvíka adresovaný Václava Hankovi (1828 nebo později)
 (LA PNP, f. Václav Hanka)

Příloha 31 – Vybrané listy Druhé knihy Ohlášek církevních za zprávy duchovní Josefa Myslimíra Ludwíga, pastýře místního (SOKA Náchod, f. farní úřad Studnice)

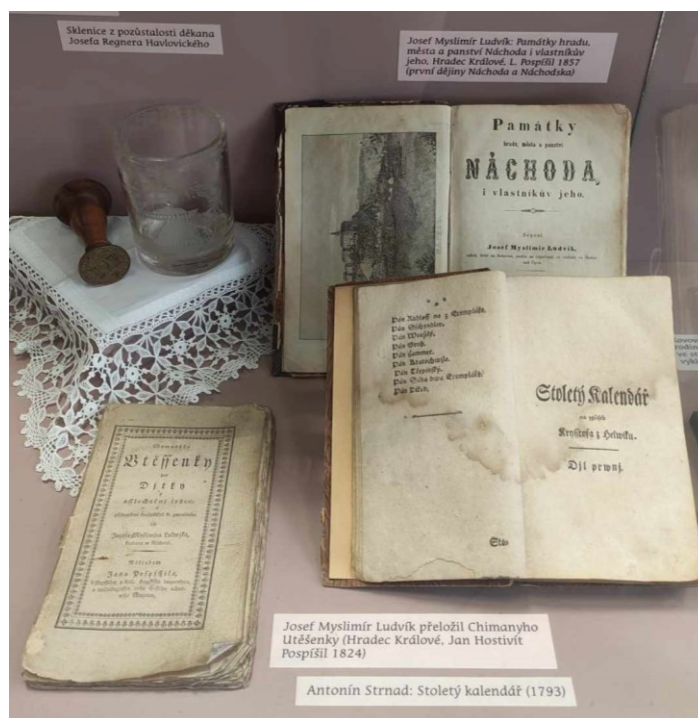
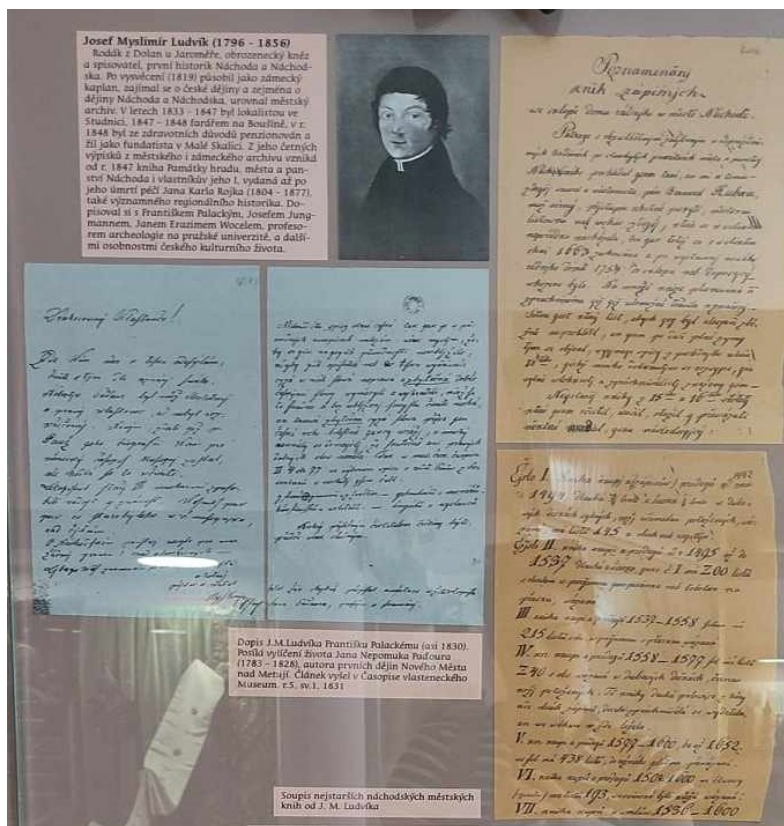
Příloha 32 – Pamětní kniha obce Slatiny nad Úpou, kniha č. 2, s. 120.

(SOKA Náchod, fond Slatina nad Úpou.)

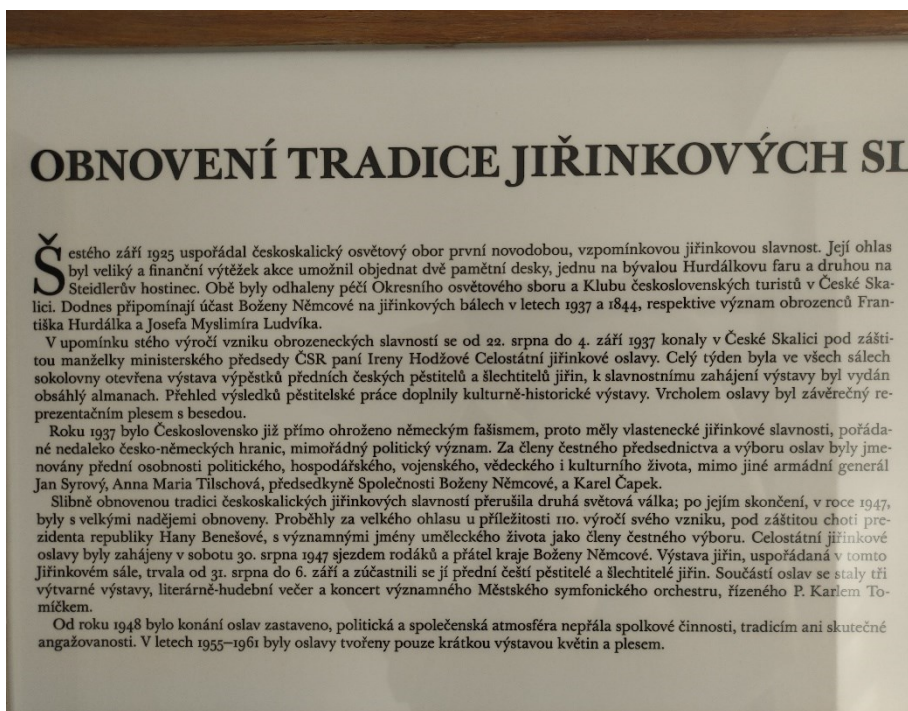

Příloha 33 – Informační text o J. M. Ludvíkovi

(výstava Vliv křesťanství na život ve městě kostel sv. Vavřince Náchod)

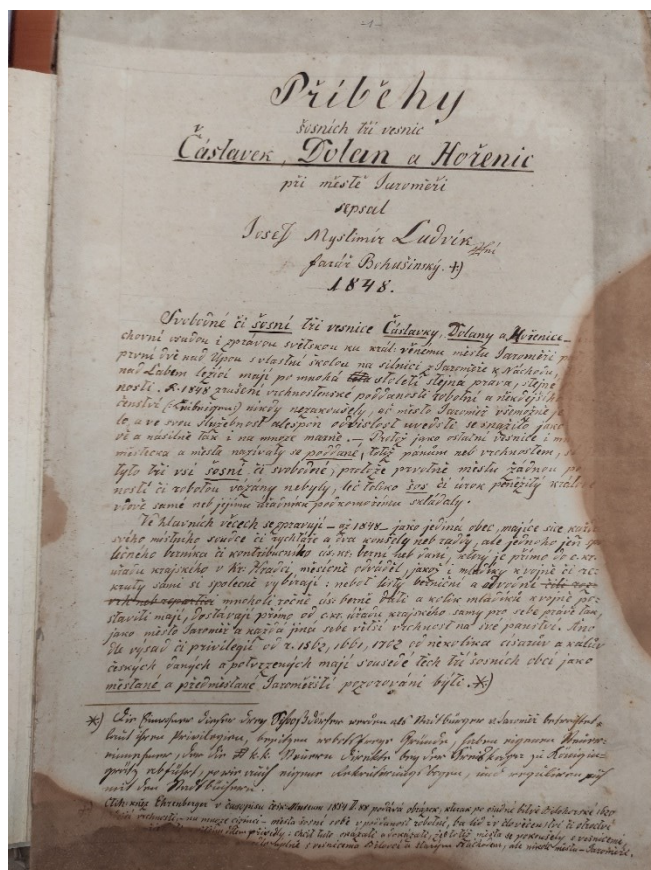
Příloha 34 – Informace o J. M. Ludvíkovi a jeho díla *Památky hradu, města a panství Náchoda i vlastníkům jeho* a *Utěšenky pro děti k ušlechťení srdce, s přídatkem drobnůstek ku jmeninám* (výstava Dějiny Náchoda a Náchodska, Muzeum Náchodska)

Příloha 35 – Panel *Obnova tradice jiřinkových slavností ve dvacátém století*, na kterém je zmíněn J. M. Ludvík (Muzeum Boženy Němcové)

Příloha 38 – Kreslená mapa obce Čáslavky, autor J. M. Ludvík (archiv rodiny Ottovy)

Příloha 39 – Úvodní list rukopisu Příběhy šosovních tří vesnic Čáslavek, Dolan a Hořenic při městě Jaroměř, autor J. M. Ludvík (SOKa Náchod, f. Josef Myslimír Ludvík)